

תת"ע 14659/06/21 - ברק זרחאי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 14659-06-21 מדינת ישראל נ' זרחאי
תיק חיצוני: 14123524879

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשים	ברק זרחאי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.7.21, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, כפי שעולה מהמסמכים שצורפו לתגובה, הזמנה למשפט נשלחה למבקש בדואר רשום האוחז את המספר הסידורי שמופיע במסמכים, דבר המהווה אסמכתא למשלוחה; ועל פי תדפיס מידע דואר רשום שצורף לתגובת המשיבה, פריט הדואר לא נדרש בידי הנמען והוחזר לשולח ביום 6.6.21. מבלי להביע עמדה אם מסמך תדפיס המידע מהדואר מהווה ראיה למסירה לנמען, הרי שנקבע, כי "חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (ראו גם: רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.1.2015))." (רע"פ 6153/20 אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.09.2020) בפסקה 5); וראו גם רע"פ 1321/21 אבי אשכנזי נ' מדינת ישראל (נבו 01.03.2021) בפסקה 4; עפ"ת (מחוזי באר שבע) 39738-07-20 טורדגמן נ' מדינת ישראל, 29.7.20; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 71209-12-19 ח'אלד נ' מדינת ישראל, 27.2.20, פסקה 13. והמבקש לא הרים את הנטל שעובר לפתחו בהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה; ולמעט טענה כללית בעלמא כי ההזמנה לדין מעולם לא הגיע לידי, המבקש לא טען כל טענה לגופו של עניין, בגיבוי אסמכתאות, אשר יאששו את

טענותיו בדבר העדר המצאה כדין; והמבקש אף לא פנה לסניף הדואר בניסיון לברר את הטעון בירור ולגבות טענותיו בראיות. בנסיבות המתוארות בבקשה, אני סבורה כי המבקש לא עמד בנטל הנדרש לסתור את חזקת המסירה. וראו גם רע"פ 225/21 **אלקאר דביר בע"מ נ' מדינת ישראל** (נבו 11.02.2021). "משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראיתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס כפירתו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

יתרה מכך, המבקש גם לא הביא בפני את דו"ח השוטר ונסיבות האירוע, לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור הקבוע לצידה של העבירה) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ב, 01 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.